

det, at man efter Dagsordenens Affattelse og efter de Yttringer, hvormed den høitærede Forslagsstiller lefsagede den, er berettiget til at antage, at Hensigten med den i Dagsordenen omhandlede Commission gaaer meget videre, og at Hensigten hovedsagelig er den samme som den, der habdes med den parlamentariske Commission. Hvis dette er Tilfældet, kan jeg ikke stemme for en saadan Commission eller i Dagsordenen see en rimelig Udsigt til et Compromis til denne Sags Afgjørelse.

Berg: Jeg vilde gjerne have fulgt det Raad, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gav os, dersom jeg deelte Haabet med ham om, at vi ved at forkaste Dagsordenen fik Sagens Overgang til anden Behandling vedtagen, men dette Haab deler jeg ikke. Det er muligt, at jeg tager feil i denne Henseende, men jeg deler det ikke, og da jeg maa betragte det som ulige heldigere at ende denne Sag med Vedtagelsen af den Dagsorden, som her foreligger, end med Forkastelsen af den og Regtelsen af Sagens Overgang til anden Behandling, tør jeg ikke Andet end stemme for Dagsordenen. Det er erkjendt, og jeg deeltager i denne Erkjendelse, at den høitærede Finantsminister ved saaledes her at gribe ind har viist baade en Imødekommen, en Tilslutning til den almindelige Stemning i Folkethinget og tillige en Behændighed, som jeg vilde ønske, at alle hans Colleger i visse vanskelige Situationer vare i Besiddelse af. Forslaget, saaledes som det er, afgiver i Virkeligheden tilstrækkelige Motiver til at erkjende, at det er en Imødekommen fra Finantsministerens Side. Den høitærede Finantsminister indrømmer heri, at det ikke blot er de almindelige Lønningsforhold, men hvad de ærede Forslagsstillere ogsaa havde ønsket, andre dermed forbundne Spørgsmaal, altsaa ogsaa Administrationens Omordning, som kan blive Gjenstand for en saadan Commissions Betænkning. Det erkjendes dernæst, at det Materiale, som foreligger for Udvalget, ikke er tilstrækkeligt til, at man derigjennem kan komme til en fuldstændig Klarhed, men at der for at naae dette behøves en alsidig fortsat Overveielse af disse Spørgsmaal. Dernæst maa det ogsaa bemærkes, at der er

den store Forskjel paa den Commission, som her er foreslaaet nedfat, og Forsvarscommissionen, at paa den sidstnævnte Commissions Indstillinger skulde der bygges Forslag, som skulde forelægges os, hvorimod Forslaget til en Dagsorden gaaer ud paa, at Commissionens Betænkning skulde forelægges os i Forening med og ved Siden af Lønningslovene. Da vi nu maae antage, at de Lønningslove, som ere forelagte os i denne Samling, ville til næste Samling blive os forelagte Ord til andet i en ligelydende Skikkelse, saa vil den Commission, som nu tænkes nedfat og som vi kunde tænke os at gaae i en Retning, vi ikke hylde, hvilket jo let kan see, ikke faae nogen Indflydelse paa selve Lovforslagernes Affattelse, men kun ved sin Betænkning give Stof til forøget Overveielse af disse omfattende Spørgsmaal, Stof, som man kan benytte eller unblade at benytte, alt efter som man vil. Hvad den Indvending angaaer, at Folkethinget ikke faaer Lov til selv at vælge disse Medlemmer, er jeg ikke saa heldig at kunne tillægge den nogen synderlig Vægt. Jeg vilde nemlig endog saa vanskeligt kunne stemme for Dagsordenen, hvis den virkelig var gaaet ud paa, at Folkethinget selv skulde vælge Commissionens Medlemmer; thi gjennem disse Valg vilde vi have givet et Slags Anerkjendelse af, at vi vilde tage større Hensyn til Commissionens Betænkninger, end de maatte ellers i og for sig vare værd. Vi vilde sætte et Slags Stempel paa den Charakter, en saadan Commission fik, og det troer jeg, vi langt hellere maatte være frie for. Naar Regjeringen derimod sammensætter Commissionen, bærer den selv Ansvaret for Commissionens Charakter, og vi kunne da saa meget lettere undgaae at tage noget Hensyn til dens Betænkninger for det Tilfælde, at de gaae i en Retning, vi ikke hylde. Der kan baade anføres Grunde for og imod den Sag; men saaledes som jeg seer den, er det ikke heldigt, at vi selv skulde vælge en saa ringe Deel af denne Commissions Medlemmer. Hvad jeg kunde have Noget at indvende imod, er ikke det, der staar i Forslaget til Dagsordenen, men derimod den Forklaring, som den høitærede Finantsminister gav ved dens Motivering. Det forekommer mig nemlig, at 5 af 15 er en for